

PRZEFRYMARCZYĆ (3) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

inf przefrymarczyć (2). *◇ praet 3 sg m* przefrymarczył (1). [*f* przefrymarczyła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Wymienić z kimś na coś innego [co] (2) :

przefrymarczyć za co (1): Nuż też wołká fthárego álbo iákiego podroflęgo możelz zá młodego przefrymarczyć *RejZwierc* 108v; [Było w tej wsi wójtowstwo, ale królowa nieboszka stara przefrymarczyła za insze imienie *LustrMaz* I 85; *AktaSynod* IV 97].

Szereg: »abo kupić, abo przefrymarczyć« (1): dla tego/ iż Winnicę v Nábotá poddánego fwego/ ábo kupić/ ábo przefrymarczyć [*vel emere a Nabotho, subiecto sibi, vel comutare*] chćiał *ModrzBaz* 48v.

2. Zmienić, przekształcić [co] (1) :

przefrymarczyć co na co (1): Tákże rozumiey y o D/ ktore on [*ten, kto przepisywał*] ná T. przefrymarczył. *BudNT* b5v.

[*Zwrot: peryfr.* »żywot z śmiercią przefrymarczyć« = *umrzeć*: Tegoż też roku 1381. według *Miechouiulffá/ Olgerd Gediminowic Xiądz Litewski/* w zesłzey fćárości ták częstym á frogim y gwałtownym Prułkim naiázdom mężnie odpieráiac żywot z fćmiercią przefrymarczył *StryjKron* x3v (*Linde*).]

Synonimy: 1. *przefurmanić, wymienić, zamienić.*

Formacje współrdzenne cf FRYMARCZYĆ.